Podstawy programowania

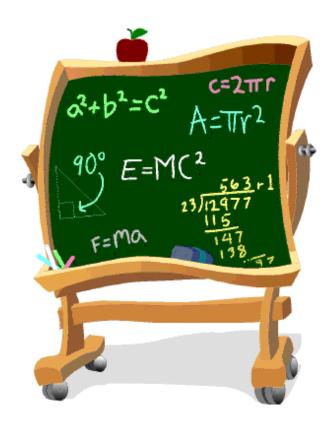

Wykład: 6

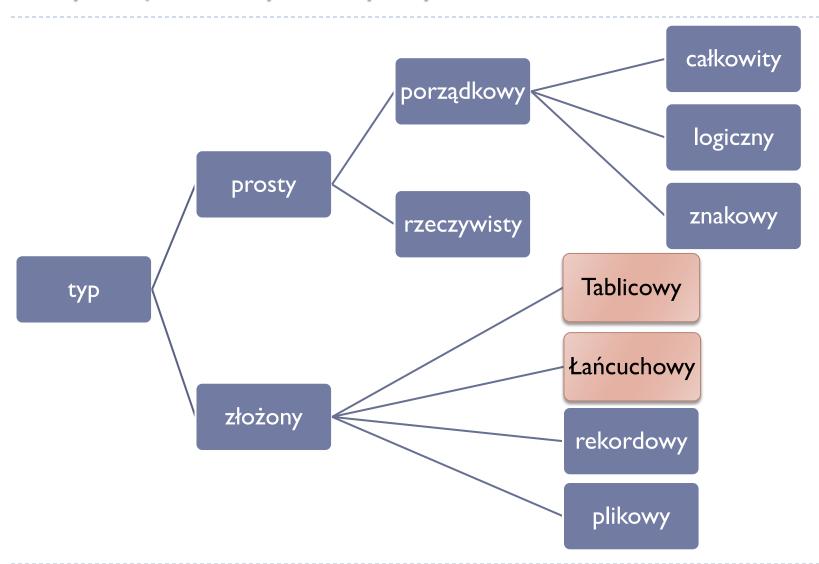
Tablice statyczne

Podstawy programowania

Klasyfikacja zmiennych statycznych

Rodzaje tablic

Tablice jednowymiarowe (wektory)

- są zespołem określonej liczby zmiennych o wspólnej nazwie, które ponumerowano liczbami naturalnymi –
 każda z nich ma przypisany na stałe tzw. indeks,
- mogą przechowywać nie większą od ich długości liczbę elementów zbioru danych jednakowego typu.

Tab								- nazwa tablicy
34	56	32	-8	45	2	0	13	- wartości
Tab(0)	Tab(I)	Tab(2)	Tab(3)	Tab(4)	Tab(5)	Tab(6)	Tab(7)	- pole – nazwa(indeks)

W zapisie symbolicznym T(6) oznacza 6 zmienną w tablicy T

Indeks może być określony przez bezpośrednie podanie wartości w odwołaniu do elementu tablicy, np. T(6), lub użycie nazwy zmiennej o typie zgodnym z indeksem, np. T(X). Zmienną X nazywamy wtedy zmienną indeksową i wskazanie elementu tablicy wymaga odczytania jej aktualnej wartości.

Tworzenie jednowymiarowych tablic zmiennych - za deklaracją zmiennej podamy liczbę elementów.

typ_zmiennej nazwa_zmiennej [liczba_elementow];

```
liczba_elementów - musi być wartością stałą dosłowną, lub stałą const
Np.:
    int Tablica[ 10 ];
Lub:
    const STALA = 10;
    int Tablica[ STALA ];
```



```
#include <iostream>
using namespace std;

int main()

int liczbyCalkowite[5];

// Definicia tablicy pieciu liczb całkowitych
double liczbyRzeczywiste[3];

// Definicia tablicy trzech liczb zmiennoprzecinkowych
return 0;

return 0;
```


Tablice można tworzyć z:

- ✓ typów fundamentalnych (z wyjątkiem void),
- ✓ typów wyliczeniowych (enum),
- ✓ wskaźników,
- ✓ innych tablic;
- ✓ obiektów typu zdefiniowanego przez użytkownika (czyli klasy),
- ✓ wskaźników do pokazywania na składniki klasy.

Numeracja elementów tablicy zaczyna się od zera.

indeksy komórek n-elementowej tablicy

Jeśli zdefiniujemy tablicę:

int tab[5];

to jest to tablica pięciu elementów typu int. Poszczególne elementy tej tablicy to:

tab[0] tab[1] tab[2] tab[3] tab[4]

Inicjalizacja tablicy - nadanie wartości początkowych w momencie definicji tablicy.

Np.:

int tab[6] =
$$\{2, 3, 5, 7, 11, 13\}$$
;

Jest równoznaczne z:

```
tab[0]=2; tab[l]=3; tab[2]=5;
tab[3]=7; tab[4]=11; tab[5]=13;
```

Uwaga: zapis: cout << tab[6];

odnosi się do nieistniejącego elementu tablicy.

Przy zapisie:

int tab
$$[] = \{2, 3, 5, 7, 11, 13\};$$

kompilator "domyśli się", że chodzi tablicę 6-cio elementową.

Przy zapisie:

int
$$tab[6] = \{2, 3, 5\};$$

pierwsze trzy elementy zostaną zainicjalizowane podanymi wartościami, pozostałe zerami:

```
tab[0]=2; tab[1]=3; tab[2]=5;
```


Uwaga: Code::Blocks dopuszcza konstrukcję:

```
typ_elementów nazwa_tablicy[zmienna];
```

pozwala ona na tworzenie statycznych tablic o liczbie elementów podanej w zmiennej. Na przykład:

```
int n;
cin >> n;
double a[n];
```

Nie jest to standardowe rozwiązanie i może nie być przenośne na inne kompilatory C++.

Obsługa tablicy jednowymiarowej tablic

```
for (i=0; i < rozmiar; i++) .....;
```

Przykład:

Dana jest 6-cio elementowa tablica, Wypisz jeśli wartość w tablicy jest parzysta

```
int tab[6] = {1,2,3,4,5,6};
for(int i=0;i<5;i++)
    if(tab[i]%2==0)
        cout<<tab[i]<<" ";</pre>
```


Przykład: Lotto

```
// Lotto - uýycie prostej tablicy liczb
       #include<cstdlib>
       #include<iostream>
       #include<ctime>
 5
       using namespace std;
        const unsigned ILOSC_LICZB = 6;
        const int MAKSYMALNA_LICZBA = 49;
9
10
        int main()
11
12
          // deklaracja i wyzerowanie tablicy liczb
           unsigned Liczby[ILOSC_LICZB];
13
           for (int i = 0; i < ILOSC_LICZB; ++i)</pre>
14
15
                 Liczby[i] = 0;
16
```


Przykład: Lotto c.d.

```
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
```

```
// losowanie liczb
//srand (static_cast<int>(time(NULL));
srand(time(NULL));
for (int i = 0; i < ILOSC_LICZB; )
{
    // wylosowanie liczby
    Liczby[i] = rand() % MAKSYMALNA_LICZBA + 1;
    unsigned main::Liczby
    // sprawazenie, czy si« ona nie powtarza
    bool PowtarzaSie = false;
    // typ bool istnieje tylko w języku C++
    // w AnNSI C możemy posłużyć się
    // typedef enum {TRUE = 1, FALSE = 0} bool;</pre>
```


Przykład: Lotto c.d.

```
30
                  for (int j = 0; j < i; ++j)
31
32
                        if (Liczby[j] == Liczby[i])
33
34
                               PowtarzaSie = true;
35
                               break;
36
37
38
39
                  // jeýeli si« nie powtarza, przechodzimy do nast«pnej liczby
40
                  if (!PowtarzaSie) ++i;
41
42
43
           // wyœwietlamy wylosowane liczby
44
           cout << "Wyniki losowania:" << endl;</pre>
45
           for (int i = 0; i < ILOSC_LICZB; ++i)</pre>
                  cout << Liczby[i] << " ";</pre>
46
47
```

Przekazywanie tablic do funkcji

NAZWA TABLICY jest równocześnie ADRESEM JEJ ZEROWEGO ELEMENTU

Dla: int tab[10];

zapis: tab jest równoznaczny z &tab[0]

Przekazując tablicę do funkcji w rzeczywistości przekazujemy funkcji wskaźnik do tej tablicy.

Przekazywanie tablic do funkcji

Tablicy nie można przesłać przez wartość.

Można tak przesłać pojedyncze jej elementy, ale nie całość.

Mamy funkcję o nagłówku:

void funkcja (float tab[]);

która spodziewa się jako argumentu: tablicy liczb typu float, Taką funkcję wywołujemy na przykład tak:

float tablica[4]={ 7, 8.1, 4, 4.12}; funkcja (tablica);

Tablice wielowymiarowe

Tablice dwu – i więcej wymiarowe (macierze)

- są zespołem określonej liczby zmiennych o wspólnej nazwie, które oznaczono dwoma lub więcej indeksami,
- mogą przechowywać nie większą od ich rozmiaru liczbę elementów zbioru danych jednakowego typu.

	0	1	2	3	4
0					
1					
2					
3					
4					

W zapisie symbolicznym W(3,5) oznacza zmienną w tablicy W położoną umownie na przecięciu 3. wiersza i 5. kolumny.

Tablice wielowymiarowe

W języku C++ tablice wielowymiarowe to tablice, których elementami są inne tablice.

Definicja ta oznacza: tab_2D jest tablicą n-elementową, z których każdy jest m-elementową tablicą (liczb typu int).

Uwaga: zapis int tab_2D[n, m] jest błędny.

Tablice wielowymiarowe

Przykład:

Gdzie: tab_2D jest tablicą 4-elementową, z których każdy jest 3-elementową tablicą liczb typu int.

[4][3]	0	I	2
0	[0] [0]	[0] [1]	[0] [2]
I	[1] [0]	[1][1]	[1] [2]
2	[2] [0]	[2] [1]	[2] [2]
3	[3] [0]	[3] [1]	[3] [2]

Tablice wielowymiarowe

Elementy takie umieszczane są kolejno w pamięci komputera tak, że najszybciej zmienia się najbardziej skrajny prawy indeks.

Stąd, inicjalizacja zbiorcza:

```
int tab[3][2] = \{1,2,3,4,5,6\};
```

spowoduje, że elementom tej tablicy zostaną przypisane wartości początkowe tak, jakbyśmy to robili grupą instrukcji:

```
tab[0][0] = 1;
tab[0][1] = 2;
tab[1][0] = 3;
tab[1][1] = 4;
tab[2][0] = 5;
tab[2][1] = 6;
```

Tablice wielowymiarowe

Obsługa tablicy dwuwymiarowej:

```
#include <iostream>
 3
        using namespace std;
        int tab[5][3] = { 1,2,3,4,5,6,7,8,9,10,11,12,13,14,15};
 5
        int main()
 6
            for (int j=0; j<5; j++)
10
11
              for (int i=0; i<3; i++)
               cout << tab[j][i>] << " ";</pre>
12
13
               cout << "\n";
14
                                                                  15
15
            return 0;
16
```

Literatura:

W prezentacji wykorzystano przykłady i fragmenty:

- Grębosz J.: Symfonia C++, Programowanie w języku C++ orientowane obiektowo, Wydawnictwo Edition 2000.
- Jakubczyk K.: Turbo Pascal i Borland C++ Przykłady, Helion.

Warto zajrzeć także do:

- Sokół R.: Microsoft Visual Studio 2012 Programowanie w Ci C++, Helion.
- Kerninghan B.W., Ritchie D. M.: język ANSI C, Wydawnictwo Naukowo Techniczne.

Dla bardziej zaawansowanych:

- Grębosz J.: *Pasja C++*, Wydawnictwo Edition 2000.
- Meyers S.: język C++ bardziej efektywnie, Wydawnictwo Naukowo Techniczne